

дена. Замаян от видяното, драконът на мига полетял към главатаря:

– И този път загубих – свел ниско глава драконът.

Главатарят на драконите изслушал храбреца, размислил се и му дал последна възможност за разправа с опасния човек.

И драконът отново събудил циганина:

– Спиш ли, Манго! – разкрещяло се чудовището.

– Майчиното му мляко да пресъхне! – проклетел го циганинът. – Кога най-сетне ще ме оставиш на спокойствие!

– Ще идем в гората, и който от двамата изсвири по-силно, той ще вземе и парите, и свинете!...

Циганинът взел завивката си, защото нощем в гората е студено. Щом влезли в дълбоката гора, драконът изсвирил и всички листа паднали от клоните на дърветата. Циганинът едва не умрял от страх, но казал наперено:

– И това ти наричаш силно свирене? – завил се през глава и затрепери, затракал със зъби.

– Какво правиш? – попитал драконът.

– Когато изсвирия, ще се разхвърчат клони и дърветата, а аз не искам да се нараня. Затова предпазвам главата си с одеялото – казал с треперещ глас Манго.

– Дай ми тогава завивка, и аз не искам да пострадам.

– А, не! Не мога. Но ако толкова настояваш, вземи.

И циганинът покрил дракона. След това грабнал брадвата и светнал дракона по главата.

Драконът залитнал и докато падал, блъснал тялото си в един дъб и го изкъртил. Дървото изпращяло, стоварило се върху дракона и го премазало.

– Е, видя ли сега кой свири по-силно! – казал му циганинът.